

האזכורים הראשונים לנוכחות היהודים בנימירוב מגיעים מ-1708. היהודים החיים שם היו כפופים לקהילה היהודית המחוזית בטיקטין. ב-1765 השתייכו לקהילה במקום 88 איש. בעשרות השנים הבאות חלה התפתחות מספרית של הקהילה. ב-1807 היו בעיר 107 יהודים, וב-1897-157, מה שהיווה 20,5 אחוז מכלל התושבים.

איננו יודעים, לצערנו, מתי בדיוק, אולם במאה ה-19 הציבור היהודי בנימירוב הקים עלמין משלו. בית העלמין מוקם מחוץ לעיר, בצידו הימני של כביש המוביל לקרינק, על הנהר בוג. ב-1937 מיקומו של בית העלמין צוין במפה שהוצאה על ידי המכון הגיאוגרפי הצבאי. מניחים כי שטחו היה חצי ההקטר. בית העלמין היה מגודר.

בתום מלחמת העולם השנייה בית העלמין ננעל. המצבות הוסרו. ייתכן והסיבה לכך הייתה קרבת הגבול. עד היום אפשר להבחין בבית העלמין רק בסימנים אחדים של מצבות, כבר ללא כיתובים. כולו הצמיח יער. גבולותיו ההיסטוריים של בית העלמין נמחקו, רק פה ושם נותרו סימנים לגדר שהייתה- קטעי אבנים מחוברות בבטון.

בית העלמין היהודי בנימירוב לא סומן עד היום. אפשר להגיע אליו כשנסעים בכיוון מזרח ברחוב צמנטרנה או בהמשכו של רחוב בז'סקה, ולאחר חיבור שני השבילים- לפנות ימינה, אל תוך היער. שיירי השער והחומה, העשויים בטון וחלקי לבנים, יכולים להצביע על מיקומו.

בית העלמין נמצא על שטח הרשום ברישום האתרים לשימור בהחלטה מנהלית מספר A-574 מיום ה-14 באפריל 1978. בעלי החלקה הוא אוצר המדינה (מחלקת ייעור בנוז'ץ).